

VIỆN KIỂM SÁT NHÂN DÂN
TỐI CAO

Số: 253/TB-VKSTC

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Hà Nội, ngày 29 tháng 11 năm 2022

THÔNG BÁO

**Rút kinh nghiệm vụ án hình sự Hội đồng thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao
giám đốc thẩm hủy bản án phúc thẩm và sơ thẩm để xét xử sơ thẩm lại**

Ngày 04/10/2022, Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao đã xét xử giám đốc thẩm vụ án Trần Văn Nam và đồng phạm, phạm tội “Bắt cóc nhằm chiếm đoạt tài sản” xảy ra tại tỉnh Bắc Ninh. Trên cơ sở kết quả giám đốc thẩm, Vụ Thực hành quyền công tố và kiểm sát xét xử hình sự (Vụ 7) thông báo, yêu cầu Viện kiểm sát cấp dưới rút kinh nghiệm về xác định tình tiết định khung tăng nặng, đánh giá tính chất của hành vi phạm tội và vai trò của các bị cáo khi quyết định hình phạt, cụ thể như sau:

I. NỘI DUNG VỤ ÁN VÀ QUÁ TRÌNH TỐ TỤNG

Khoảng tháng 8/2018, Trần Văn Nam cho anh Lưu Mạnh Tuấn vay 150 triệu đồng. Do nhiều lần đòi nợ không được và Tuấn vào làm việc tại Thành phố Hồ Chí Minh nên Nam đã nói với Nguyễn Diệu Linh và nhờ Linh cho mượn tài khoản Zalo của Linh để Nam kết bạn với anh Tuấn, rủ anh Tuấn ra Hà Nội để bắt giữ đòi nợ. Sau khi hẹn được anh Tuấn đi chơi ở Tam Đảo, Vĩnh Phúc vào chiều ngày 15/01/2019. Ngày 12/01/2019, Nam thông báo cho Linh biết và rủ Linh cùng bắt giữ anh Tuấn; Linh đồng ý. Nam rủ thêm Nguyễn Quang Trường, Nguyễn Văn Đắc, Phan Văn Quyền tham gia bắt anh Tuấn để đòi nợ; nói cho Trường, Đắc, Quyền biết về việc anh Tuấn nợ 150 triệu. Nam chuẩn bị 03 gậy rút (mỗi gậy dài khoảng 60cm), 01 bình xịt hơi cay, 01 bật lửa điện và 01 còng số 8 và để tất cả vào trong ba lô màu đen.

Đến 14 giờ 30 phút ngày 15/01/2019, Nam bảo Đắc thuê xe taxi đưa mọi người đến sân bay Nội Bài. Đắc gọi điện thoại cho Trịnh Anh Tùng, là lái xe của hãng taxi Thăng Long, đến đón. Trên đường đi, Nam đã bàn bạc cách thức bắt giữ anh Tuấn với Linh, Trường, Đắc, Quyền nên Tùng biết rõ việc đến sân bay để bắt giữ anh Tuấn và đòi nợ. Trên xe ô tô, Linh nhận được điện thoại của anh Tuấn thông báo đã lên máy bay và đến khoảng 19 giờ cùng ngày sẽ đến sân bay Nội Bài.

Khoảng 15 giờ ngày 15/01/2019, Tùng chờ Nam, Linh, Quyền, Trường, Đắc đến sân bay Nội Bài và thuê 02 phòng tại một nhà nghỉ gần sân bay. Tại đây, Nam và Đắc nói cho Tùng kế hoạch bắt giữ anh Tuấn, cụ thể là: Linh sẽ thuê xe taxi khác đi trước đến đón anh Tuấn còn Tùng sẽ chờ mọi người đi theo sau. Khi nào xe

của anh Linh và anh Tuấn dừng lại thì Tùng đổ xe phía sau để mọi người chạy lên bắt giữ anh Tuấn; Tùng đồng ý. Sau đó, Nam nói với Trường, Đắc, Quyền và Linh về việc Linh sẽ thuê xe taxi khác đến trước đón anh Tuấn, nhóm của Nam sẽ đi sau; đến đoạn vắng Linh sẽ bảo lái xe taxi dừng lại để mọi người bắt giữ anh Tuấn.

Khoảng 19 giờ 20 phút ngày 15/01/2019, Linh đón được anh Tuấn và thuê xe taxi đi theo hướng Tam Đảo, Vĩnh Phúc. Tùng chờ Nam, Đắc, Quyền, Trường đi theo sau. Trên xe, Nam đưa cho Đắc và Trường mỗi người 01 gậy rút, Quyền cầm bình xịt hơi cay. Xe taxi chở Linh và anh Tuấn đi được khoảng 15km thì dừng lại; xe của Tùng cũng dừng lại ngay phía sau. Nam, Quyền, Đắc, Trường mở cửa xe, chạy sang xe của anh Tuấn. Trường đưa Linh sang xe của Tùng còn Nam mở cửa sau bên trái, Đắc mở cửa sau bên phải, Quyền mở cửa trước ghế phụ và dùng bình xịt hơi cay xịt vào mặt anh Tuấn; Nam và Đắc dùng gậy đánh vào chân anh Tuấn; Nam và Quyền dùng tay đấm vào mặt anh Tuấn. Khi anh Tuấn xin trả tiền nợ thì Nam, Quyền và Đắc mới dừng đánh. Nam, Đắc giữ tay anh Tuấn rồi Nam đưa còng số 8 cho Đắc khóa một đầu vào tay phải anh Tuấn, một đầu khóa vào găm ghế lái. Đắc dùng áo trùm đầu anh Tuấn và yêu cầu lái xe taxi đi về hướng Bắc Ninh. Khi về đến Bắc Ninh, Nam gọi điện thoại cho Trường, nói đưa anh Tuấn về nhà kho tập kết phế liệu của Trường ở thôn Phong Xá, xã Đông Phong, huyện Yên Phong giữ một hôm; Trường đồng ý. Sau đó, Nam sang xe của Trường và Linh (Tùng lái xe) đi trước dẫn đường còn xe taxi chở Quyền, Đắc và anh Tuấn đi theo sau. Đến nơi, Đắc bảo lái xe taxi đi thẳng vào trong kho còn Tùng đổ xe ngoài cửa kho; Linh và Nam đi vào trong kho. Khoảng 05 phút sau, Tùng lái xe đi về trước, Trường đóng cửa kho. Lúc này, Quyền xách ba lô xuống xe, còn anh Tuấn vẫn bị khóa ngồi trên xe taxi. Nam lấy điện thoại của anh Tuấn xóa hết tin nhắn, lịch sử cuộc gọi giữa Tuấn và Linh. Quyền lấy ví của anh Tuấn kiểm tra thì thấy có thẻ ATM, giấy chứng minh nhân dân và 2.700.000 đồng. Quyền giữ lại ví, thẻ ATM, giấy chứng minh nhân dân còn tiền thì trả lại cho anh Tuấn. Sau đó, Nam, Đắc, Quyền cho anh Tuấn xuống xe đưa vào nhà vệ sinh. Tại đây, Quyền dùng còng số 8 khóa tay anh Tuấn, dùng dây đai bó kiện hàng trói hai tay của anh Tuấn ngược ra phía sau, dùng băng dính bản rộng quấn vào tay, bịt miệng anh Tuấn. Sau đó, Nam và Đắc đi xe taxi về nhà Nam, Nam lấy xích dài khoảng 1,5 mét rồi cùng với Đắc đi mua đồ ăn và quay lại nhà kho. Khi Nam, Đắc đến nhà kho thì Quyền đưa anh Tuấn ra gần bàn uống nước, dùng 01 đầu dây xích quấn vào cột, đầu xích còn lại buộc vào còng số 8 đang khóa tay phải anh Tuấn. Linh, Nam, Trường, Đắc, Quyền và anh Tuấn ngồi ăn tại kho của Trường. Trong lúc ngồi ăn, Quyền bảo anh Tuấn trả tiền cho Nam thì sẽ được thả. Sau khi ăn xong, Nam bảo Quyền, Đắc chuyển anh Tuấn ra góc kho bên phải, Quyền và Đắc dùng băng dính buộc chân, tay bên trái vào 01 hộp kim loại màu trắng, tay phải vẫn khóa bằng còng số 8 buộc với dây xích vào cột sắt trong kho để anh Tuấn không bỏ trốn và không tự tử được. Đến khoảng 24 giờ

ngày 15/01/2019, Nam, Trường và Linh đi về, Quyền và Đắc ở lại nhà kho trông giữ anh Tuấn.

Trưa ngày 16/01/2019, Nam, Trường, Đắc, Quyền và Linh tập trung tại nhà kho ăn trưa. Nam chuẩn bị 01 chiếc điện thoại có gắn sim đưa cho Tuấn gọi điện thoại về nhà chuyển tiền vào tài khoản của anh Tuấn và rút tiền trả nợ cho Nam. Khoảng 13 giờ cùng ngày, Đắc gọi Tùng đi xe taxi đến nhà kho đón Đắc. Nam lại dùng tay nắm vào vùng mắt phải của anh Tuấn và đưa chiếc điện thoại cho anh Tuấn để anh Tuấn gọi điện thoại về nhà yêu cầu gia đình chuyển 150 triệu đồng vào tài khoản của Tuấn. Tuấn gọi điện thoại cho cô ruột là bà Lưu Thị Lụa nói đang nợ tiền, bị bắt, đánh, trói và bảo bà Lụa nói với bố mẹ Tuấn vay tiền cứu Tuấn. Bà Lụa đến nhà bố mẹ anh Tuấn thông báo nhưng bố mẹ anh Tuấn không có tiền gửi. Tuấn tiếp tục gọi điện thoại cho chị Hoàng Thị Liên nói đang nợ tiền, bị giữ ở Bắc Ninh và nhờ chị Liên lo tiền chuyển vào tài khoản cho Tuấn để Tuấn được thả về.

Đến khoảng 14 giờ ngày 16/01/2019, không thấy người nhà anh Tuấn chuyển tiền, Quyền dùng điều cày đập vào vùng đầu gối phải của Tuấn. Nam cầm 01 bình cứu hỏa ném về phía anh Tuấn và đập vào chân trái anh Tuấn. Chiều ngày 16/01/2019, Trường nói với Nam chuyển anh Tuấn đi chỗ khác. Tối cùng ngày, sau khi ăn uống xong, Linh thuê xe về Hà Nội. Khoảng 01 giờ ngày 17/01/2019, Nam lái xe ô tô cùng Đắc, Trường đưa anh Tuấn đến phòng trọ của Quyền. Quyền dùng dây xích buộc một đầu vào còng số 8 đang còng tay anh Tuấn, một đầu buộc vào chân giường. Sau đó, Đắc và Trường ra về. Quyền trông anh Tuấn từ ngày 17/01/2019 đến sáng ngày 18/01/2019. Khi ở phòng trọ của Quyền, anh Tuấn nhờ Nam dùng điện thoại của anh Tuấn chụp ảnh anh Tuấn bị đánh và bị còng tay rồi gửi hình ảnh qua zalo cho chị Hoàng Thị Liên và gọi điện thoại cho chị họ của anh Tuấn là Lưu Thị Hà biết để mọi người trong gia đình anh Tuấn tin việc anh Tuấn bị bắt, muốn được thả thì phải chuyển tiền vào tài khoản của anh Tuấn để trả nợ. Lúc này, Nam bảo anh Tuấn nói với chị Hà nếu không có tiền trả nợ, Nam sẽ chặt tay anh Tuấn. Chị Hà đồng ý lo tiền chuộc trả nợ cho anh Tuấn.

Tối ngày 18/01/2019, Đắc gọi Tùng lái xe đến đưa Nam và Quyền đi hát. Khoảng 01 giờ ngày 19/01/2019, Tùng chở Quyền quay lại nhà Quyền rồi cùng Đắc đưa anh Tuấn vào xe đi ra nghĩa trang thôn Trần Xá. Quyền và Đắc dọa đốt anh Tuấn. Sau đó, Tùng lái xe chở Quyền, Đắc và anh Tuấn đến quán karaoke và đưa anh Tuấn lên phòng 701. Lên đến nơi, Quyền ở lại trông anh Tuấn còn Tùng và Đắc đi về. Khoảng 08 giờ ngày 19/01/2019, Quyền gọi điện thoại cho Đắc đến thay Quyền trông giữ anh Tuấn. Đắc cho anh Tuấn gọi điện thoại về nhà hỏi tiền rồi kiểm tra tài khoản của anh Tuấn thì thấy trong tài khoản có 38.928.049 đồng, trong đó số tiền có sẵn trước khi anh Tuấn bị bắt giữ là 23.928.049 đồng, chị Lưu Thị Hà

chuyển 01 lần vào hồi 10 giờ 12 phút ngày 19/01/2019 số tiền 10 triệu đồng và 01 lần vào hồi 10 giờ 30 phút ngày 19/01/2019 số tiền là 5 triệu đồng.

Khoảng 11 giờ ngày 19/01/2019, Đắc đưa anh Tuấn đến trụ sở Công an đầu thú. Sau đó, Tùng chở Nam, Trường, Đắc đi đầu thú. Trên đường đi Nam đã rút chiếc thẻ ATM của anh Tuấn. Phan Văn Quyền mang ba lô đựng 03 gậy rút, bình xịt hơi cay, bật lửa điện, chăn mỏng, áo trùm đầu, dây xích dùng để trói anh Tuấn đến bãi rác thôn Trần Xá, huyện Yên Phong rút. Ngày 19/02/2019, Quyền ra đầu thú. Ngày 21/02/2019, Nguyễn Diệu Linh ra đầu thú.

Tại Bản án hình sự sơ thẩm số 49/2019/HSST ngày 08/10/2019, Tòa án nhân dân tỉnh Bắc Ninh áp dụng điểm e khoản 2 Điều 169; điểm b, s khoản 1, khoản 2 Điều 51; Điều 54; Điều 58; Điều 38 Bộ luật hình sự xử phạt Trần Văn Nam 42 tháng tù, Phan Văn Quyền 36 tháng tù, Nguyễn Văn Đắc 36 tháng tù về tội “Bắt cóc nhằm chiếm đoạt tài sản”.

Ngày 21/10/2019, Trần Văn Nam, Phan Văn Quyền và Nguyễn Văn Đắc kháng cáo đề nghị tòa án cấp phúc thẩm xem xét lại tội danh và hình phạt để giảm nhẹ hình phạt và các bị cáo được hưởng án treo.

Tại Bản án hình sự phúc thẩm số 535/2020/HSPT ngày 30/10/2020, Tòa án nhân dân cấp cao tại Hà Nội chấp nhận kháng cáo của các bị cáo, áp dụng khoản 1 Điều 169; điểm b, s khoản 1, khoản 2 Điều 51; Điều 54; Điều 58; Điều 38 Bộ luật hình sự xử phạt Trần Văn Nam và Phan Văn Quyền 24 tháng tù; Nguyễn Văn Đắc 24 tháng tù nhưng cho hưởng án treo, thời gian thử thách là 48 tháng; Nguyễn Diệu Linh, Nguyễn Quang Trường, Trịnh Anh Tùng 18 tháng tù nhưng cho hưởng án treo, thời gian thử thách là 36 tháng cùng về tội “Bắt cóc nhằm chiếm đoạt tài sản”.

Tại Quyết định kháng nghị giám đốc thẩm số 29/QĐ-VKSTC ngày 31/8/2021, Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân tối cao kháng nghị Bản án hình sự phúc thẩm số 535/2020/HSPT ngày 30/10/2020 của Tòa án nhân dân cấp cao tại Hà Nội về phần trách nhiệm hình sự đối với Trần Văn Nam, Phan Văn Quyền, Nguyễn Văn Đắc, Nguyễn Quang Trường, Nguyễn Diệu Linh và Trịnh Anh Tùng. Đề nghị Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao xét xử giám đốc thẩm theo hướng hủy Bản án hình sự phúc thẩm nêu trên và Bản án hình sự sơ thẩm số 49/2019/HSST ngày 08/10/2019 của Tòa án nhân dân tỉnh Bắc Ninh về phần trách nhiệm hình sự của Trần Văn Nam, Phan Văn Quyền, Nguyễn Văn Đắc, Nguyễn Quang Trường, Nguyễn Diệu Linh và Trịnh Anh Tùng để xét xử sơ thẩm lại, áp dụng điểm a, e khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự đối với các bị cáo Trần Văn Nam, Phan Văn Quyền, Nguyễn Văn Đắc, Nguyễn Quang Trường, Nguyễn Diệu Linh và Trịnh Anh Tùng, tăng hình phạt và không cho hưởng án treo đối với các bị cáo chủ mưu, cầm đầu và thực hành tích cực trong vụ án.

Tại Quyết định giám đốc thẩm ngày 04/10/2022, Hội đồng thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao tuyên hủy Bản án hình sự phúc thẩm số 535/2020/HSPT ngày 30/10/2020 của Tòa án nhân dân cấp cao tại Hà Nội và Bản án hình sự sơ thẩm số 49/2019/HSST ngày 08/10/2019 của Tòa án nhân dân tỉnh Bắc Ninh để xét xử sơ thẩm lại theo đúng quy định của pháp luật.

II. NỘI DUNG RÚT KINH NGHIỆM

1. Việc xác định tình tiết định khung hình phạt quy định tại điểm a, e khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự

Trong vụ án này, Trần Văn Nam và các đồng phạm thực hiện hành vi đánh, bắt, trói, nhốt anh Lưu Mạnh Tuấn trong khoảng thời gian dài, gây áp lực lên anh Tuấn và gia đình anh Tuấn để chiếm đoạt số tiền 150.000.000 đồng. Mục đích chiếm đoạt số tiền này đã được các bị cáo bàn bạc, thống nhất từ trước và quá trình thực hiện hành vi phạm tội, các bị cáo đều hướng đến việc chiếm đoạt số tiền này. Vì vậy, các bị cáo đã phạm tội “Bắt cóc nhằm chiếm đoạt tài sản” với tình tiết định khung “chiếm đoạt tài sản trị giá từ 50.000.000 đồng đến dưới 200.000.000 đồng” quy định tại điểm e khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự. Tội phạm hoàn thành ngay khi các bị cáo thực hiện việc đánh, bắt, giam giữ anh Tuấn và gây áp lực, yêu cầu anh Tuấn gọi điện thoại về cho gia đình chuyển số tiền 150.000.000 đồng vào tài khoản của anh Tuấn.

Các bị cáo đã có sự câu kết chặt chẽ, cùng bàn bạc, chuẩn bị các công cụ, phương tiện phạm tội, phân công, giao nhiệm vụ cụ thể cho từng bị cáo; quá trình thực hiện tội phạm từ ngày 12/01/2019 đến 19/01/2019; các bị cáo đã lần lượt thay phiên nhau để canh giữ anh Tuấn, nên các bị cáo phải bị áp dụng tình tiết định khung tăng nặng “có tổ chức” quy định tại điểm a khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự.

Tuy nhiên, quá trình điều tra, truy tố, xét xử sơ thẩm, cơ quan tố tụng chỉ áp dụng 01 tình tiết định khung quy định tại điểm e khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự để truy cứu trách nhiệm hình sự các bị cáo là thiếu sót, không đánh giá đầy đủ tính chất, mức độ nguy hiểm của hành vi phạm tội mà các bị cáo thực hiện.

Đến cấp phúc thẩm, Tòa án không phát hiện ra sai lầm của cấp sơ thẩm để khắc phục, lại nhận định “tình tiết tăng nặng định khung quy định tại điểm e khoản 2... là tình tiết xác định người phạm tội đã chiếm đoạt được bao nhiêu tài sản (trị giá tài sản) và đó chính là tình tiết tăng nặng định khung tương ứng của điều luật”; đồng thời cho rằng các bị cáo chưa chiếm đoạt tiền của người bị hại, nên hành vi phạm tội của các bị cáo mới chỉ thỏa mãn cấu thành cơ bản của tội “Bắt cóc nhằm chiếm đoạt tài sản” theo khoản 1 Điều 169 Bộ luật hình sự là sai lầm nghiêm trọng trong việc áp dụng quy định của Bộ luật hình sự.

2. Việc đánh giá tính chất hành vi phạm tội, vai trò của các bị cáo khi quyết định hình phạt

Với mục đích chiếm đoạt số tiền 150 triệu đồng của người bị hại, Trần Văn Nam và các đồng phạm đã rất tích cực trong việc thực hiện các hành vi bắt, đánh đập, trói nhốt và đe dọa đốt người bị hại; hành vi phạm tội của các bị cáo là rất nghiêm trọng, thỏa mãn dấu hiệu của nhiều tình tiết định khung tăng nặng quy định tại khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự. Việc Tòa án cấp sơ thẩm áp dụng Điều 54 Bộ luật hình sự, quyết định hình phạt dưới mức thấp nhất của khung hình phạt quy định tại khoản 2 Điều 169, gần mức khởi điểm của khung hình phạt quy định tại khoản 1 Điều 169 là đánh giá không đúng tính chất hành vi phạm tội của các bị cáo, dẫn đến mức hình phạt quá nhẹ, không tương xứng với tính chất, mức độ của hành vi phạm tội mà các bị cáo đã thực hiện, không đảm bảo mục đích răn đe, phòng ngừa của hình phạt.

Khi xét xử phúc thẩm, Hội đồng xét xử tiếp tục nhận định theo hướng có lợi để giảm hình phạt cho tất cả các bị cáo, đồng thời cho Nguyễn Văn Đắc được hưởng án treo là không nghiêm minh, không khắc phục được vi phạm của Tòa án cấp sơ thẩm, mà còn vi phạm nghiêm trọng hơn.

Trần Văn Nam giữ vai trò chủ mưu, cầm đầu trong vụ án; Phan Văn Quyền và Nguyễn Văn Đắc giữ vai trò thứ hai, thực hành tích cực; Nguyễn Quang Trường giữ vai trò thứ ba, có nhân thân xấu, đã bị kết án về tội “Tiêu thụ tài sản do người khác phạm tội mà có”; Nguyễn Diệu Linh và Trịnh Anh Tùng giữ vai trò thứ yếu. Tuy nhiên, Tòa án cấp sơ thẩm lại quyết định hình phạt bằng với Nguyễn Quang Trường, Nguyễn Diệu Linh và Trịnh Anh Tùng; Tòa án cấp phúc thẩm cũng quyết định hình phạt ngang nhau đối với Trần Văn Nam, Phan Văn Quyền và Nguyễn Văn Đắc là đánh giá không đúng vị trí, vai trò và nhân thân của các bị cáo, sai lầm nghiêm trọng trong việc quyết định hình phạt đối với các bị cáo trong vụ án có tổ chức, không phân hóa vai trò của các bị cáo trong vụ án.

Đối với vụ án này, Viện kiểm sát không truy tố Trần Văn Nam và các đồng phạm về tình tiết định khung tăng nặng “có tổ chức” quy định tại điểm a khoản 2 Điều 169 Bộ luật hình sự là thiếu sót, không đánh giá toàn diện quá trình thực hiện hành vi phạm tội của các bị can. Khi thực hành quyền công tố, kiểm sát xét xử sơ thẩm, Kiểm sát viên lại đề nghị áp dụng Điều 54 Bộ luật hình sự và áp dụng hình phạt sát với mức khởi điểm quy định tại khoản 1 Điều 169 Bộ luật hình sự đối với các bị cáo là đánh giá không đúng tính chất hành vi phạm tội của các bị cáo. Đến cấp phúc thẩm, Kiểm sát viên có quan điểm: “đề nghị Hội đồng xét xử xem xét áp dụng thêm tình tiết các bị cáo phạm tội có tổ chức, song do các bị cáo được hưởng rất nhiều tình tiết giảm nhẹ, cho nên vẫn đề nghị Hội đồng xét xử phúc thẩm giảm hình phạt cho bị cáo Trần Văn Nam” là đánh giá không đầy đủ về tính chất hành vi

phạm tội của Nam, đánh giá không đúng vai trò của các bị cáo trong vụ án, không đảm bảo nguyên tắc cá thể hóa trách nhiệm hình sự trong quá trình giải quyết vụ án.

Viện kiểm sát nhân dân tối cao yêu cầu các Viện kiểm sát nhân dân cấp cao, Viện kiểm sát các địa phương quán triệt và rút kinh nghiệm trong quá trình thực hành quyền công tố và kiểm sát xét xử án hình sự./.

Nơi nhận:

- Đ/c Nguyễn Quang Dũng, PVT (để báo cáo);
- Đ/c Vụ trưởng Vụ 7;
- Viện kiểm sát cấp cao 1,2,3;
- Vụ 14 VKSNDTC;
- Thanh tra VKSNDTC;
- Văn phòng VKSNDTC;
- VKSND 63 tỉnh, thành phố;
- Lưu VT (1b); Vụ 7 (23b)/.

TL.VIỆN TRƯỞNG
KT.VỤ TRƯỞNG VỤ THỰC HÀNH QUYỀN
CÔNG TỐ VÀ KIỂM SÁT XÉT XỬ HÌNH SỰ
PHÓ VỤ TRƯỞNG



Nguyễn Đăng Thắng